

Układy równań liniowych. Twierdzenie Kroneckera-Capellego. Metody rozwiązywania układów równań liniowych.

Układem równań liniowych nazywamy układ postaci:

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \vdots \quad \quad \quad \ddots \quad \quad \quad \vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases}$$

Wyjaśnienie symboli:

a_{11}, \dots, a_{mn} - współczynniki równania

b_1, \dots, b_m - wyrazy wolne

x_1, \dots, x_n - niewiadome równania

Oznaczamy przez A macierz główną układu

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

oraz przez U macierz uzupełnioną (rozszerzoną)

$$U = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} & b_m \end{bmatrix}$$

Twierdzenie Kroneckera-Capellego służy do oceniania ilości rozwiązań układu równań. Układ równań może być dowolny (tzn. liczba równań i niewiadomych nie muszą być sobie równe).

Układ równań liniowych:

- o posiada przynajmniej jedno rozwiązanie wtedy i tylko wtedy, gdy:

$\text{rz}A = \text{rz}U = n$, gdzie n jest liczbą niewiadomych (**układ niezależny / oznaczony**)

- o ma nieskończenie wiele rozwiązań zależnych od $n-r$ parametrów wtedy i tylko wtedy, gdy:

$\text{rz}A = \text{rz}U = r < n$ (**układ zależny / nieoznaczony**)

- o nie ma rozwiązań wtedy i tylko wtedy, gdy:

$\text{rz}A \neq \text{rz}U$ (**układ sprzeczny**)

Przykład. Określ liczbę rozwiązań układu równań postaci:

$$\begin{cases} -2x + 3y - z = 1 \\ 4x - 6y + z = 2 \\ 8x - 12y + 3z = 0 \end{cases}$$

Wiążemy z układem równań dwie macierze:

$$A = \begin{bmatrix} -2 & 3 & -1 \\ 4 & -6 & 1 \\ 8 & -12 & 3 \end{bmatrix}$$

oraz

$$U = \left[\begin{array}{ccc|c} -2 & 3 & -1 & 1 \\ 4 & -6 & 1 & 2 \\ 8 & -12 & 3 & 0 \end{array} \right]$$

Chcemy obliczyć rzędy obu macierzy. W tym celu szukamy największego niezerującego się minoru w każdej, i otrzymujemy, że $\text{rz}A = \text{rz}U = 2$. Zatem układ ma rozwiązanie.

Widzimy, że układ ma 3 zmienne, a $\text{rz}A = \text{rz}U = 2 < 3$, stąd układ ma nieskończenie wiele rozwiązań.

Tradycyjne metody rozwiązywania układów równań liniowych

Metoda podstawiania	<ul style="list-style-type: none">○ Polega na wyznaczeniu z któregoś równania jednej niewiadomej i podstawieniu jej do drugiego równania
Metoda przeciwnych współczynników	<ul style="list-style-type: none">○ Polega na dodawaniu równań stronami gdy przy jednej zmiennej w równaniach znajdują się przeciwne współczynniki $\begin{cases} x + 2y = 8 \\ 4x - 2y = 2 \end{cases} \quad \downarrow$$x + 4x + 2y - 2y = 8 + 2$
Metoda graficzna	<ul style="list-style-type: none">○ Rozwiązanie układu równań tą metodą polega na narysowaniu prostych w układzie współrzędnych. $\begin{cases} x + 2y = 8 \\ 2x - y = 1 \end{cases} \quad \downarrow$$\begin{cases} y = -\frac{1}{2}x + 4 \\ y = 2x - 1 \end{cases}$○ Dla układu oznaczonego rozwiązaniem jest punkt przecięcia prostych○ Dla układu nieoznaczonego proste mają nieskończenie wiele punktów wspólnych (proste te się pokrywają)○ Dla układu sprzecznego proste nie mają punktów wspólnych (są równoległe i rozłączne).

Metody rozwiązywania układów równań liniowych z wykorzystaniem macierzy

Przy użyciu macierzy odwrotnej	<ul style="list-style-type: none">Układ równań $\mathbf{A} \cdot \mathbf{x} = \mathbf{b}$, znając macierz odwrotną można rozwiązać: $\mathbf{A} \cdot \mathbf{x} = \mathbf{b}$ $\mathbf{A}^{-1} \cdot \mathbf{A} \cdot \mathbf{x} = \mathbf{A}^{-1} \cdot \mathbf{b}$ $\mathbf{x} = \mathbf{A}^{-1} \cdot \mathbf{b}$
Wzory Cramera (metoda wyznaczników)	<ul style="list-style-type: none">Układ równań $\mathbf{A} \cdot \mathbf{x} = \mathbf{b}$ o macierzy nieosobliwej \mathbf{A} ma dokładnie jedno rozwiązanie postaci: $x_k = \frac{\det(A_k)}{\det(A)} \quad k = 1, \dots, n$macierz \mathbf{A}_k powstaje z macierzy \mathbf{A} przez zastąpienie k-tej kolumny przez wektor \mathbf{b}
Metoda Eliminacji Gaussa	<ul style="list-style-type: none">Rozwiązując układ m równań liniowych z n niewiadomymi należy, za pomocą operacji elementarnych wyłącznie na wierszach, sprowadzić macierz rozszerzoną układu równań liniowych do postaci schodkowej.Następnie należy rozstrzygnąć istnienie rozwiązań układu z pomocą twierdzenia Kroneckera-Capellego.Jeżeli układ nie jest sprzeczny, to zbiór rozwiązań układu wyjściowego jest równy zbiorowi rozwiązań układu reprezentowanego przez powstałą schodkową macierz rozszerzoną.
Metoda LU (rozkład trójkątny)	<ul style="list-style-type: none">Rozwiązanie układu równań $\mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{b}$, jeśli istnieje rozkład trójkątny $\mathbf{A} = \mathbf{LU}$: $\mathbf{LU} \mathbf{x} = \mathbf{b}, \quad \mathbf{U} \mathbf{x} = \mathbf{y}, \quad \mathbf{L} \mathbf{y} = \mathbf{b}$

Przykład

Rozwiąż układ równań metodą wyznaczników:

$$\begin{cases} 7x + 2y = 1 \\ 3x + 4y = 2 \end{cases}$$

Rozwiązanie:

Oba równania są już zapisane w postaci $ax + by = c$.

Możemy zatem przejść do liczenia trzech wyznaczników W , W_x oraz W_y .

Dla ułatwienia zapiszemy nasz układ równań jeszcze raz, kolorując współczynniki liczbowe:

$$\begin{cases} 7x + 2y = 1 \\ 3x + 4y = 2 \end{cases}$$

Teraz nasze wyznaczniki budujemy z odpowiednich kolumn w taki sposób:

$$W = \begin{vmatrix} 7 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} \quad W_x = \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{vmatrix} \quad W_y = \begin{vmatrix} 7 & 1 \\ 3 & 2 \end{vmatrix}$$

Obliczamy je, mnożąc liczby na krzyż i odejmując od siebie:

$$W = \begin{vmatrix} 7 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} = 7 \cdot 4 - 3 \cdot 2 = 28 - 6 = 22$$

$$W_x = \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{vmatrix} = 1 \cdot 4 - 2 \cdot 2 = 4 - 4 = 0$$

$$W_y = \begin{vmatrix} 7 & 1 \\ 3 & 2 \end{vmatrix} = 7 \cdot 2 - 3 \cdot 1 = 14 - 3 = 11$$

Teraz obliczmy rozwiązania układu równań korzystając ze wzorów Cramera:

$$x = \frac{W_x}{W} = \frac{0}{22} = 0$$

$$y = \frac{W_y}{W} = \frac{11}{22} = \frac{1}{2}$$

Czyli rozwiązaniem układu równań jest para liczb:

$$x = 0$$

$$y = \frac{1}{2}$$

Wyznacznik macierzy

Aby obliczyć wyznacznik macierzy 1 na 1 należy skorzystać z wzoru:

$$\det(A) = |a_{11}| = a_{11}$$

Aby obliczyć wyznacznik macierzy 2 na 2 wystarczy skorzystać z wzoru:

$$\det(A) = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11} \cdot a_{22} - a_{21} \cdot a_{12}$$

Obliczając wyznacznik macierzy 3 na 3 korzystamy z wzory:

$$\begin{aligned} \det(A) = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} &= a_{11} \cdot a_{22} \cdot a_{33} + a_{12} \cdot a_{23} \cdot a_{31} + \\ &+ a_{13} \cdot a_{21} \cdot a_{32} - a_{13} \cdot a_{22} \cdot a_{31} - a_{11} \cdot a_{23} \cdot a_{32} - a_{12} \cdot a_{21} \cdot a_{33} \end{aligned}$$

Rząd macierzy

Chcąc obliczyć rząd macierzy musimy znaleźć największą macierz, której wyznacznik jest różny od zera, wielkość tej niezerowej macierzy będzie szukaną wartością.

Minor macierzy

Minor - wyznacznik macierzy kwadratowej powstałej z danej macierzy przez skreślenie pewnej liczby jej wierszy i kolumn.